

Μικρὰ βραγιά. Συνών. βραγιάκι, βραγίτσα, βραγώνι 1.

βραγικὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. βραϊκός Εὐβ. (Καλύβ. Πλατανιστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Πληθ. οὐδ., φυτὰ τῆς πρασιᾶς, κηπουρικά, οἷον κολοκύθια, ντομάτες, μελιτζάνες κττ.: Δὲν ἔχω βραϊκὰ φέτος Καλύβ. Ἡ καλαμήθρα φυτρώνει 'ς τὰ βραϊκὰ Πλατανιστ.

βραγίτσα ἡ, Πελοπν. (Κορινθ. Οἶν.)—Λεξ. Δημητρ. (ἐν λ. βραγόνι) βραϊτσα Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.) ἀβραϊτσα Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βραγιά διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Βραγίδι, δ ἰδ.

βραγκαλίδι τό, ἀμάρτ. βραγκαλίδ' Μακεδ. (Καταφύγ.) βραγκανίδι Ἡπ. (Καστανοχ.) βριγκαλίδι Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βραγκαλῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

1) Πληθ., κροτοῦντα κοσμήματα Μακεδ. (Καταφύγ.)

2) Κωδωνίσκος Ἡπ. (Καστανοχ.) Πελοπν. (Κορινθ.): Ἐκρέμασε 'ς τὸ ἄλογό του βριγκαλίδι Κορινθ.

βραγκαλῶ ἀμάρτ. βραγκαλνάου Στερελλ. (Δωρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Ἡχῶ, κροτῶ: Ἄσμ.

Τυφλὸς βιλόνι γύριβι μέσα σὲ μιὰ 'χυρῶνα
κι οὐ κουφὸς τοῦ ἔλιγι αὐτοῦ κᾶπ' βραγκαλνάει.

βραγόχορτο τό, Πελοπν. (Μάν.) ραβγόχορτο Πελοπν. (Λακων.) ραβόχορτο Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βραγιά καὶ χόρτο. Ὁ τύπ. ραβγόχορτο κατὰ μετάθ. Ὁ τύπ. ραβόχορτο κατ' ἀνομοιωτικὴν ἀποβολὴν τοῦ γ.

Τὸ φυτὸν κεράστιον τὸ γναφαλῶδες (cerastium tomentosum) τῆς τάξεως τῶν καρυοφυλλωδῶν (caryophyllaceae).

βραγώνι τό, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Ὁρ.) Σύμ.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι.

1) Βραγίδι, δ ἰδ., Λεξ. Ἐλευθερουδ. 2) Πρασιὰ Λεξ. Δημητρ. 3) Φυτῶριον αὐλακωμένον Σύμ. Πβ. βραγιά 3. 4) Τὸ μεταξὺ δύο πρασιῶν προέχον χῶμα Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Ὁρ.). Συνών. βραγιά 8. β) Τὸ ἀραιὸν καὶ βαθὺ διβῶλισμα ὠργωμένου ἀγροῦ Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.) 5) Ἐκτασις καλλιεργουμένη κατὰ πρασιὰς Λεξ. Δημητρ.

βραγωνιάζω ἀμάρτ. βραγωνιάζου Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγώνι.

1) Κάμνω τὰ βραγώνια εἰς τὰς πρασιὰς. 2) Δι-βωλίζω βαθέως καὶ ἀραιῶς ὠργωμένον ἀγρόν.

βραδάκι τό, σύννηθ. βραδάξ' βόρ. ἰδιώμ. βαδραί *Απουλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βράδν διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

1) Ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος σύννηθ.: Θά

ῥθω τὸ βραδάκι νὰ κάτσουμε. Ἐλάτε τὸ βραδάκι νὰ κουβεντιάσουμε σύννηθ. || Ἄσμ.

Τώρα τὸ βραδὶ βραδάκι | παίρνω ἐν' ἀνηφοράκι Εὐβ. (Κάρυστ.)

Τώρα τοῦ βραδὶ βραδάκι | τ' ἄστρου μὶ τοῦ φιγγαράκι Μακεδ. (Γκριντ.) 2) Ἐπιρρηματ., περὶ τὴν ἐσπέραν, ἀργὰ σύννηθ. καὶ *Απουλ.: Ἡρθε - ξεκίνησε νὰ φύγῃ βραδάκι σύννηθ. Συνών. βραδιάτικα, βραδινά, βραδινάτα.

βραδειὰ ἡ, βραδεῖα Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Πελοπν. (Λακων.) βραδεῖα Καλαβρ. (Μπόβ.) βραδειὰ κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) βραδεῖα Σαμοθρ. βραδὰ Μακεδ. (Βλάστ. Κοζ.) βραδεῖα Ἡπ. (Χιμάρ.) Κορσ. Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βραδεῖα θηλ. τοῦ ἐπιθ. βραδύς.

1) Ἡ ἐσπέρα κοιν.: Ὠραία - ἀνοιξιμάτικη - καλοκαιριάτικη - χειμωνιάτικη βραδειὰ κοιν. || Φρ. Ὁ δεῖνα δὲν ἔχει βραδειᾶς δεῖπνο (εἶναι πενέστατος) Πελοπν. (Φεν.) Δὲν ἔχει βραδειᾶς ἀλάτι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. βραδειανός 2, βράδν 1. 2) Ἡ νύξ καὶ ἰδίως ἡ ἀρχὴ αὐτῆς κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.): Φεγγαρόλουστη - δροσερὴ - ὠραία βραδειὰ. Ἐλάτε νὰ περάσουμε μαζί τὴ βραδειὰ. Περάσαμε μὲ πολὺ εὐχάριστη βραδειὰ κοιν. Ἀφέγγαρη βραδειὰ Λακων. || Φρ. Ἀπόψε εἶν' ἡ βραδειὰ μας (ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ τὴν διαθέσωμεν κατ' ἀρέσκειαν) σύννηθ. || Ἄσμ.

Ἀνεστορήσου τοοὶ βραδεῖς καὶ τοοὶ νυχτιεὶς θυμήσου, ἀπὸν κανταδωρίζαμε, μικρὴ μου, 'ς τὴν αὐλή σου

Κρήτ. β) Ἡ νύξ ὁλόκληρος κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἐχω δὴν βραδεῖς νὰ κλείσω μάτι - νὰ κοιμηθῶ. Ἐμεῖνα 'ς τὸ σπῖτι τους μὲ βραδειὰ - τρεῖς βραδεῖς κοιν. Μὲ βραδειὰ χουρετάρ' ἔχ'ν τὰ πρόβατα (ὅσον ἀρκεῖ νὰ φάγουν μίαν νύκτα) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Καλὴν βραδεῖα (καλὴ νύκτα) Μπόβ. || Παροιμ. Ὁ λαγὸ τὴ βραδεῖα γβαίνει 'ς τὴν καμπία αὐτόθ. 3) Ἐπιρρηματ., δι' ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἢ ἀπλῶς τὴν νύκτα, κατὰ τὴν νύκτα πολλαχ.: Τὸ πῆρε βραδειὰ πολλαχ. || Ἄσμ.

Ἐγ' ὦμνωξα το' ἀγάπης μου βραδειὰ νὰ μὴ ξωμείνω, μὰ μὲ βραδειὰ τῆς ξώμεινα, μὲ νύχτα, μὲν ἐσπέρα Κρήτ.

βραδειανὴ ἡ, Σκόπ. βραδειανὸ τό, Εὐβ. (Αἰδηψ. Ξηροχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδειανός.

Εἶδος σταφυλῆς καταλλήλου πρὸς οἶνοποιαν.

βραδειανός ἐπιθ. Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ.—ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 17 βραδᾶνός δ, Πόντ. (*Ἱμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Σταυρ. Χαλδ.) βραδενός Πόντ. (Κοτύωρ.) βραδᾶνόν τό, Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραδειὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανός.

1) Ἐσπερινός Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ.—ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν.: Βραδειανὰ τραγούδι ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν. 2) Ἀρσ. καὶ οὐδ. οὐσ., ἡ ἐσπέρα Ἰων. (Κρήν.) Πόντ. (*Ἱμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Σταυρ. Χαλδ.): Ἄσμ.

Ὅντα βραδνᾶς ὁ βραδειανός καὶ μπαίνη νὰ νυχτώνη, μαζώνουνται νὰ μὲ φάν τὰ δάκρυα κ' οἱ πόνοι Κρήν.

Ἐβράδυνεν κὶ ὁ βραδᾶνόν κὶ ὄλ' ἔφαν τὰ φωτιάς Κοτύωρ.

Ἐβράδυνεν ὁ βραδᾶνόν κ' ἐβούτεσεν ὁ ἥλεν Χαλδ. Συνών. βραδειὰ 1, βράδν 1.

